

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.869 van 23 april 2001
in de zaak A. 62.929/VII-13.098.**

In zake : Leonard SMETS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Herman MICHIELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Leonard SMETS
op 23 maart 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van
de provincieraad van Antwerpen van 22 december 1994
waarbij het beroep van verzoeker tegen het besluit van
het college van burgemeester en schepenen van de
gemeente Heist-op-den-Berg van 26 juli 1994 houdende
toekenning van de vergunning aan Herman MICHIELS tot het
exploiteren te 2221 Heist-op-den-Berg (Booischoot),
Koppenstraat 2, van een bedrijf voor grond- en afbraak-
werken, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 8 september 1995 ;

Gelet op de beschikking van 26 september 1995 die de tussenkomst van Herman MICHIELS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 5 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories van verzoeker en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VANSTIPELEN die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor verzoeker, van Ingenieur-directeur J. NAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 16 maart 1994 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningaanvraag tweede klasse in.

In de aanvraag, bijlage 1, omschrijft zij de inrichting als :

"inrichting voor loonwerk in de landbouw en grondwerken toegerust met :

- 2.4.a) 1. opslag van 1.500 liter afvalolie
- 3.4. het lozen van normaal huisafvalwater (sanitair) in de baangracht
- 3.1. het lozen van ander dan normaal huisafvalwater, afkomstig van het reinigen van de herstelwerkplaats en het wassen van voertuigen, in de baangracht
- 3.7. afvalwaterzuiveringsinstallaties :
 - septische put op afloop sanitair afvalwater
 - olie- en verafscheider en bezinkput op afloop van het ander dan normaal huisafvalwater
- 15.1. stallen van voertuigen, andere dan personenwagens, en hun aanhangwagens
- 15.2. werkplaats voor nazicht, herstellen en onderhoud van motorvoertuigen met 1 schouwput
- 15.4. wassen van minder dan 10 voertuigen per dag
- 16.3.2. compressor van 5,5 pk
- 17.3.5. opslag van 30 l verf en 30 l thinner
 - opslag van 1.200 l motorolie (bovengronds)
 - opslag van 1.200 l hydraulische olie (bovengronds)
 - opslag van 1.500 l afvalolie
- 17.3.6. ondergrondse stookolietank met een inhoud van 6.000 l
 - bovengrondse stookolietank met een inhoud van 2.200 l
 - 2 ondergrondse dieseltanks van resp. 15.000 l en 20.000 l
- 17.3.8. 2 brandstofpompen voor diesel met e.m. van samen 0,5 pk".

Uit bijlage 7, met onder meer een meer gedetailleerd overzicht van de reeds vermelde onderdelen, blijkt dat ook is voorzien :

"tijdelijke opslag van teelaarde (aan- en afvoer)
maximum 1.500 m³
tijdelijke opslag van zand (aan- en afvoer)
maximum 1.500 m³
tijdelijke opslag van kiezel, steenslag, gebroken
steen
maximum 500 m³".

Het gaat om de regularisatie van een bedrijf dat reeds sinds een vijftal jaren op die plaats wordt geëxploiteerd, dit in en rond een loods waarvoor op 17 augustus 1988 een bouwvergunning werd verleend voor een "loods voor landbouwwerktuigen".

Blijkbaar werd de regularisatie gevraagd naar aanleiding van klachten door verzoeker.

De inrichting is gelegen in agrarisch gebied.

Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

1.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door verzoeker, die naast de inrichting woont.

Na gunstige adviezen van de gemeentelijke milieudienst, de Vlaamse Milieumaatschappij, AQUAFIN, het bestuur milieuvergunningen (de drie laatste verlenen enkel advies betreffende de lozing van afvalwater) en de OVAM, verleent het college van burgemeester en schepenen op 26 juli 1994 vergunning voor :

- "- opslag 1.500 l afvalolie
- lozen normaal huisafvalwater
- lozen ander dan normaal huisafvalwater
- septische put
- olie- en vetafscheider
- bezinkput
- stallen van 16 voertuigen, vrachtwagens en aanhangwagens
- werkplaats voor nazicht, herstellen en onderhoud van motorvoertuigen
- wassen minder dan 10 voertuigen per dag
- compressor van 5,5 pk
- opslag 30 l verf, 30 l thinner, 1.200 l motorolie, 1.200 l hydraulische olie

- stookolietanks van 6.000 l en 2.200 l
- dieseltanks van 15.000 l en 20.000 l
- twee brandstofpompen samen 0,5 pk.

Rubrieken : 2.4. - 3.1. - 3.4. - 3.7. - 15.1. -
 15.4. - 16.3.2. - 17.3.5. - 17.3.6. -
 17.3.8".

Over de opslag van aarde, zand, stenen, ...
 is in het bestreden besluit geen sprake.

1.3. Er wordt namens verzoeker beroep aangetekend
 tegen de verleende vergunning.

In het beroepschrift staat te lezen wat
 volgt :

"(...)

Mijn cliënt ondervindt tengevolge van de vestiging
 en exploitatie van deze inrichting rechtstreeks
 hinder. De exploitatie van deze inrichting gebeurt
 trouwens reeds vanaf 1989, evenwel zonder de nodige
 milieuvergunning.

Herhaaldelijk werd aangedrongen bij het gemeente-
 bestuur en de politie om aan de bestaande toestand
 iets te doen.

De heer MICHIELS Herman heeft dan zelf een regula-
 risatievergunningsaanvraag gedaan op 16.03.1994.

Het betrof dus duidelijk een bedrijf zonder vergun-
 ning.

Ten tweede kan worden gesteld dat het bedrijf
 gelegen is in landbouwzone volgens het gewestplan
 Mechelen. Bij de omschrijving van het voorwerp van de
 exploitatie en de vergunningsaanvraag vermeldt de
 Heer MICHIELS Herman : 'Het exploiteren van een
 inrichting voor loonwerk in de landbouw en grond-
 werken, toegerust met ...'.

Aldus tracht de Heer MICHIELS Herman een milieuver-
 gunning te bekomen als 'para-agrarisch bedrijf' in
 een landbouwzone. Het is echter duidelijk dat het
 kwestieus bedrijf geen para-agrarisch bedrijf is en
 dan ook ten onrechte vergund werd.

Volgens art. 11 van het K.B. van 28.12.1972 betref-
 fende de inrichting en toepassing van ontwerp-
 gewestplannen en gewestplannen, zijn agrarische
 gebieden bestemd voor de landbouw en voor
 para-agrarische bedrijven.

Bij de toelichting van dit K.B. i.v.m. de draag-
 wijde van het begrip para-agrarisch bedrijf werd
 gesteld dat bij de beoordeling dient rekening te
 worden gehouden met de volgende hoofdcriteria : nl.

1. het grondgebonden karakter van het bedrijf
2. de nauwe relatie met het landbouwproductieproces
3. de nauwe relatie met de voorgebrachte landbouwprodukten (het betreft dus onmiddellijke behandeling van landbouwprodukten, met uitsluiting van loutere handel).

Het kwestieuze bedrijf is alleszins geen para-agrarisch bedrijf. Het doet zich voor als landbouwonderneming met de loods voor landbouwwerktuigen. De facto is het een bedrijf in grond- en afbraakwerken.

In bijlage bezorgen wij U dan ook foto's waaruit duidelijk blijkt dat het bedrijf grond- en afbraakwerken doet.

Daarnaast blijkt uit een advertentie in reclameblad (het reclameblad dateert van 30 juni 1994) en eveneens de advertentie uit de telefoongidsen van Belgacom dat de Heer MICHIELS Herman een bedrijf heeft van 'Grond- en Afbraakwerken'.

De Heer MICHIELS maakt zichzelf op die manier bekend en voegt er het woord 'landbouw' slechts aan toe om een vergunning te kunnen verkrijgen.

Het is heel eenvoudig te stellen dat men een landbouwmachinepark ten dienste stelt van landbouwers, terwijl de effectieve activiteit op een ander domein ligt.

Wij verzoeken U dan ook dit zeer grondig na te kijken via alle mogelijke middelen.

Uit bijgevoegde foto's blijkt trouwens ook dat de heer MICHIELS grond- en afbraakwerken doet en deze grond, afbraak en afval stort op de terreinen gelegen Koppenstraat 2.

Hiervoor is uiteraard geen vergunning gegeven.

Het bedrijf zorgt voor uitermate veel hinder aangezien er voornamelijk 's avonds en 's nachts gewerkt wordt. Er zijn tal van voertuigen die aan- en afrijden met zware vrachten zodat we zonder overdrijven kunnen stellen dat de grond aan het huis van de heer SMETS daverd.

Bovendien brengt het storten van het afval en de afbraak op enkele meters van het huis van de Heer SMETS enorm veel stof met zich mee. Quasi elke nacht wordt er aan- en afgereden ondanks het feit dat nu in de milieuvergunningsvoorwaarden art. 399 van Vlarem is opgenomen, dat dergelijke activiteit verbiedt tussen 19 uur 's avonds en 7 uur 's morgens.

Nachtrust, noch weekendrust is onmogelijk voor het gezin SMETS, dat trouwens 2 jongere kinderen (6j - 9j) heeft.

Bovendien stelt het advies van de gemeentelijke milieudiensten zelf : 'Trillingen kunnen worden veroorzaakt door de aankomende en vertrekkende geladen vrachtwagens. Ook het warmdraaien van motoren, kan geluids- en trillingshinder teweeg brengen'. Met een verwijzing naar art. 399 bepaalt het advies van de gemeentelijke milieudienst dat :

'Tussen de parkeerplaatsen, waar de motoren worden warmgedraaid, en de dichtst bijzijnde woning dient een ruimtelijke scheiding van minimum 50 meter te bestaan'. Ook dit is opgenomen in de milieuvergunning voorwaarden.

Uiteraard is hieraan niet VOLDAAN.

Bij het Parket van de Procureur des Konings te Mechelen werd reeds meermaals klacht neergelegd aldaar gekend onder de referte nummers 64/526/94 en A.1298.

Ook het bestuur milieuinspectie van AMINAL te Antwerpen werd op de hoogte gebracht van de bestaande toestand en is deze zaak aan het onderzoeken.

Tenslotte blijkt dat de Heer MICHIELS Herman daarenboven nog een ander stuk grond gekocht heeft in dezelfde straat en dit ook gebruikt voor zijn afbraak- en grondwerken zonder hiervoor een vergunning te bezitten.

Uit dit alles moge duidelijk blijken dat ten onrechte vergunning werd verleend voor een para-agrarisch bedrijf. In de realiteit is het een bedrijf voor grond- en afbraakwerken. Het bedrijf zorgt voor uitermate veel milieuhinder, die niet op te vangen is door milieuvergunning voorwaarden.

Beroeper verzoekt uitdrukkelijk dat hij in deze procedure zou gehoord worden, dat het nodige gedaan wordt om de reële activiteit van de Heer MICHIELS Herman te controleren en dat er zo mogelijk een onaangekondigd bezoek ter plaatse wordt uitgevoerd.

Bovendien wenst beroeper op te merken dat het besluit van het Kollege van Burgemeester en Schepenen manifest onjuist is waar het stelt dat een werkplaats voor nazicht, herstellen en onderhoud van motorvoertuigen behoort tot de IIIe klasse, terwijl dit manifest een klasse II-inrichting inhoudt.

Het besluit van het Schepencollege stelt : 'een herstel- en onderhoudswerkplaats is slechts meldingsplichtig en kan derhalve niet worden geweigerd'.

Ook het advies van de gemeentelijke milieudienst is op dit gebied manifest fout".

1.4.(a) Het bestuur ruimtelijke ordening verleent op 3 november 1994 een deels gunstig, deels ongunstig advies.

In dat advies wordt onder meer gesteld :

"(...)

In feite betreft het een inrichting in grondwerken, afbraakwerken en landbouwactiviteiten. Dergelijke inrichting strookt in het geheel niet meer met de bestemming van het gewestplan. De beide bouwvergunningen, die bekomen zijn door de exploitant, waren

verleend met de intentie dat het hier een zuiver loonwerkbedrijf betrof.

Een landbouwloonwerkbedrijf wordt stedenbouwkundig aanzien als een para-agrarisch bedrijf, aangezien het een bedrijf betreft dat zijn landbouwmachinepark ten dienste stelt van de landbouwers.

Hier gaat het helemaal niet meer om landbouwmachines, maar om vrachtwagens en kranen.

Op 31 mei 1994 werd door de politie een proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op de stedenbouwwet.

Toen werd er vastgesteld dat de strook, die als gazon en siertuin werd vooropgesteld in de bouwvergunning, nu over een oppervlakte van 100 m x 25 m in beslag genomen werd voor een massale hoeveelheid grond- die meters hoog wordt aangevoerd samen met bouw- en sloopafval en gemalen asfalt. Dergelijke inrichting hoort niet thuis in het agrarisch gebied, dergelijke inrichting hoort thuis in het industriegebied.

Een gunstig advies kan dan ook enkel verleend worden voor een loonwerkbedrijf.

Een ongunstig advies wordt verleend voor een inrichting in afbraakmaterialen, met de daarbijhorende activiteiten, zoals het stallen van vrachtwagens en kranen en het opslaan van bouw- en sloopafval + gemalen asfalt".

(b) Het bestuur milieuvergunningen verleent op 7 oktober 1994 een gunstig advies.

Het oordeelt onder meer :

"(...)

In den beginne fungeerde het bedrijf als loonwerkbedrijf. Gaandeweg nam echter de activiteit van grond- en afbraakwerken toe, zodat op de dag van vandaag de loonwerkactiviteiten ongeveer verdwenen zijn. De overschakeling naar grondwerken gebeurde echter uit economische noodzaak.

Zuiver milieutechnisch is er weinig dat zich tegen de betrokken exploitatie verzet :

- de meeste aangevraagde rubrieken behoren slechts tot de 3e klasse; enkel de verdeelinstallatie voor diesel en de gasolieopslagtanks behoren tot de 2e klasse
- door het BMI werd exploitant aangespoord om verschillende investeringen te doen met het oog op milieuhinder beperking :
 - aanleg meer uitgebreid groenscherm;
 - verwijderen zandhopen die het dichtst bij de openbare weg zijn gelegen;
 - verharding van een groot deel van het terrein;
 - werken met gesloten deuren (langs straatzijde) in de loods.

Exploitant is op dit ogenblik reeds druk doende deze aanbevelingen te realiseren. Verder tracht exploitant de verkeershinder te beperken door zijn werknemers toe te laten een bedrijfsvoertuig mee naar huis te nemen en 's morgens van daaruit te vertrekken.

Overigens heeft van al de omwonenden enkel beroeper last van de inrichting; de overige bewoners van de straat bevestigen dat de hinder van de inrichting zeker binnen de grenzen van de normale burenlust blijft;

(...)

Rest het argument van ruimtelijke ordening. Er dient gesteld dat dit bedrijf inderdaad GEEN para-agrarisch bedrijf is, maar een 'niet kleinschalig' aannemersbedrijf in agrarisch gebied; de vraag is of dit geen zonevreemd bedrijf is, mocht het decreet terzake van toepassing zijn;

Voor het overige gedraagt BMV zich naar de wijsheid van BRO terzake".

(c) De OVAM verleent een ongunstig advies, waarin onder meer wordt gesteld :

"(...)

Overwegende dat de klachten van de omgeving in verband met geluids- en trillingshinder gegrond zijn en dat deze hinder veroorzaakt wordt door de activiteiten van het bedrijf in verband met transport-, wegen-, grond- en afbraakwerken;

Overwegende dat bij het behandelen van de aanvraag de inrichting als geheel moet beschouwd worden (klasse 2) en niet kan gesteld worden dat voor de exploitatie van de werkplaats die er een onderdeel van uitmaakt maar op zich tot klasse 3 behoort, geen weigering kan afgeleverd worden; Adviseert de Openbare Afvalstoffenmaatschappij ONGUNSTIG voor de milieuvergunningsaanvraag -na beroep- van de heer Herman MICHIELS tot het exploiteren van een inrichting waar voertuigen en machines gebruikt bij transport-, wegen-, grond- en afbraakwerken worden gestald, nagezien, onderhouden en hersteld te 2221 Booischot, Koppenstraat 2.

Alle afbraakmaterialen afkomstig van wegen-, grond- en afbraakwerken en die zich zonder vergunning op de bedrijfsterreinen bevinden, moeten onmiddellijk verwijderd worden naar geschikte en vergunde inrichtingen".

(d) De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig.

(e) De provinciale milieuvergunningscommissie verleent een gunstig advies.

Over het stedenbouwkundig aspect schrijft ze wat volgt :

"De PROVINCIALE MILIEUVERGUNNINGSCOMMISSIE merkt i.v.m. de verenigbaarheid met het gewestplan op dat de activiteiten grondwerk, afbraakwerk en landbouw-
loonwerk niet ingedeeld zijn. Wel zijn logistieke activiteiten ingedeeld : stallen van vrachtwagens, beddeelpomp gasolie, gasolieopslag, reinigen van vrachtwagens, lozing, ... De verenigbaarheid met het gewestplan is dus niet eenduidig vast te stellen : de logistieke activiteiten zouden verenigbaar zijn in functie van de ene hoofdactiviteit, en onverenigbaar in functie van de andere. Dit is uiteraard theoretisch. De PROVINCIALE MILIEUVERGUNNINGSCOMMISSIE adviseert daarom de beoordeling hiervan over te laten in de bouwvergunningsprocedure voor de loods (bestemmingswijziging) parkeerplaats en verharding van het terrein.

De 3de klasse-rubrieken kunnen niet geweigerd worden, ook al zouden ze strijdig zijn met de ligging volgens het gewestplan".

1.5. Op 22 december 1994 wordt het bestreden besluit genomen : het beroep wordt "deels ingewilligd".

Dit houdt in dat "de vergunning wordt geweigerd voor de opslag van afbraakmaterialen", en dat voor de rest de in eerste aanleg verleende vergunning, omschreven als "een inrichting voor loonwerk in de landbouw en grondwerken", wordt behouden.

De motivering gaat, met weglating van de weergave van adviezen waaruit hierboven reeds werd geciteerd, in grote lijnen als volgt :

"(...)

Overwegende dat het beroepschrift betrekking heeft op

- uitbating zonder vergunning;
- onverenigbaar met ligging in landbouwzone;
- het kwestieuze bedrijf is geen para-agrarisch bedrijf
de effectieve activiteit betreft 'grond- en afbraakwerken';
- hinder van avond- en nachtwerk => overtreding van art. 399 Vlarem II (werkverbod tussen 19 u 's avonds en 7 uur 's morgens);

- stofhinder door het storten van afbraakmateriaal;
- trillingshinder : overtreding van art. 399 Vlare II : min. 50 m tussen de parkeerplaatsen en de dichtstbijzijnde woning;
- opslag afbraakmateriaal zonder vergunning;

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : agrarisch gebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting voor afbraakwerken, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; dat de overige onderdelen van de milieuvergunningsaanvraag wel verenigbaar zijn met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- niet overeenstemmen van de bestemming van het gebouw met de verleende bouwvergunning : niet weerhouden, hiervoor kan een bouwovertreiding vastgesteld worden;
- onbestaande groenstrook : niet weerhouden, hiervoor kan een bouwovertreiding vastgesteld worden;
- exploitatie stemt niet overeen met de ligging volgens gewestplan, nl. landbouwzone : gedeeltelijk weerhouden, opslag van afbraakmaterialen niet verenigbaar met landbouwzone;
- geluidsoverlast van vrachtwagens, kraan en bulldozer vanaf 5 - 6 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds niet weerhouden, gelet op de opgelegde voorwaarden;
- stofhinder ongegrond, dichtstbijzijnde zandhoop ligt nu op meer dan 50 m van de woning van de beroeper;
- trillingen niet weerhouden, gelet op de opgelegde voorwaarden;
- onverantwoorde dumping - gedeeltelijk zonder overwelving van de baangracht, waardoor de afvoer van de geloosde afvalwaters in het gedrang komt niet weerhouden, gelet op de opgelegde voorwaarden;

Overwegende dat de meeste aangevraagde rubrieken slechts tot de 3de klasse behoren; dat enkel de verdeelinstallatie voor diesel en de gasolieopslagtanks tot de 2de klasse behoren;

Overwegende dat de beroepsargumenten niet kunnen weerhouden worden, gelet op de investeringen van de exploitant en de opgelegde vergunningsvoorwaarden, behalve m.b.t. de opslag van afbraakmateriaal;

Overwegende dat de opslag van afbraakmaterialen niet verenigbaar is met de bestemming van het gebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de

mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behalve voor wat betreft de opslag van afbraakmateriaal;

Gelet op de thans gehanteerde technische en ecologische criteria en de huidige wetenschappelijke inzichten;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat deels in te gaan op het ingediende beroep en de gevraagde vergunning slechts gedeeltelijk te verlenen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de exploitatie aan voorwaarden te onderwerpen, om de impact op mens en milieu te beperken";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker het eerste middel neemt

"uit de schending van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en formaliteiten inzonderheid schending van de wet op de motiveringsverplichting en schending van art. 17 van het Milieuvergunningsdecreet en art. 30 en 52 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning,

doordat het thans bestreden besluit onvoldoende werd gemotiveerd en de gegeven motivatie tegenstrijdig is en in feite gesteund is op onjuiste motieven, terwijl de beslissingen over de vergunningsaanvragen met redenen moeten bekleed zijn en de feitelijke en juridische gegevens dienen te vermelden welke de beslissing schragen en anderzijds de motieven waarvan het bestaan kan blijken, hetzij uit de in de beslissing voorkomende redengeving, hetzij uit de stukken die de overheid bij het nemen van haar beslissing in aanmerking heeft genomen (wet van 29 juli 1991)";

dat in zijn toelichting bij dat middel verzoeker integraal de inhoud van zijn beroepschrift herhaalt (cfr. sub 1.3.), dat hij betoogt dat het bestreden besluit niet afdoende antwoordt op de in dat beroepschrift aangevoerde argumenten, zowel inzake de hinder als inzake de planologische onverenigbaarheid van de

inrichting; dat wat dat laatste aspect betreft, verzoeker nog doet gelden wat volgt :

"Aangezien er daarenboven geen discussie bestaat rond het feit dat de betrokken exploitatie van verwerende partij geen uitstaans heeft met landbouw en dat de thans bestreden exploitatie wordt uitgebaat in een gebied dat volgens het gewestplan duidelijk agrarisch gebied is;

Dat de Bestendige Deputatie ten dien einde stelt dat het inderdaad geen para-agrarisch bedrijf betreft maar een 'niet kleinschalig aannemersbedrijf in agrarisch gebied ... (?)';

Dat een niet kleinschalig aannemersbedrijf 'in agrarisch gebied' ter plaatse niet kan worden toegelaten;

Dat de betrokken activiteit op geen enkele wijze kan worden gekwalificeerd als zijnde para-agrarisch en er ten andere in hoofdzaak grond- en afbraakwerken worden verricht, waarvoor er hoe dan ook geen vergunning kan worden toegelaten daar waar anderzijds in het bestreden besluit plots sprake is van 'loonwerken', waarvoor de vergunning ook wordt verleend daar uit het dossier zelf van de Bestendige Deputatie blijkt dat het loonwerk volledig is verwaarloosd, weze het om economische redenen;

Dat ten dien einde wordt gesteld in het advies van Aminor dd. 7 oktober 1994 : 'In den beginne fungeerde het bedrijf als loonwerkbedrijf. Gaandeweg nam echter de activiteit van grond-afbraakwerken toe, zodat de dag van vandaag de loonwerkactiviteiten ongeveer verdwenen zijn' (!) (cfr. tevens advies Provinciale Milieuvergunningscommissie dd. 29 november 1994 : 'De inrichting, vroeger loonwerkbedrijf maar nu ook bedrijf voor grond- en afbraakwerken...');

Dat aldus het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van toepassing is, waaronder art. 11 duidelijk stelt dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin zodat, behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen en de woning van de exploitanten mogen bevatten;

Dat eveneens para-agrarische bedrijven mogelijk zijn in agrarische gebieden;

Dat in de toelichting bij hogervermeld Koninklijk Besluit van 28 december 1972 i.v.m. de draagwijdte van de begrippen para-agrarisch bedrijf drie hoofd-criteria worden aangegeven voor de beoordeling van het para-agrarisch karakter van een bedrijf, zijnde :

- het grondgebonden karakter van een bedrijf (zoals schoolhoeve)
- de nauwe relatie met het landbouwproductieproces (zoals zijnde landbouwloonwerker)

- de nauwe relatie met de voortgebrachte landbouwprodukten (met uitsluiting van loutere handel). Het betreft dus onmiddellijke behandeling van landbouwprodukten, welke onontbeerlijk is vooraleer deze produkten aan de commercialisatiesector toevertrouwd worden.

Dat bij wijze van voorbeeld een aantal voorbeelden vermeld worden die in geen enkel geval mogen worden toegelaten in het agrarisch gebied en waaronder vermeld wordt : constructieateliers van landbouwmateriaal.

Dat desgevallend een landbouwloonwerkonderneming zou kunnen worden toegelaten doch het dan dient te gaan om een bedrijf welke een landbouwmachinepark ten dienste stelt van de landbouwers, waar het in casu gaat om een bedrijf dat, luidens het dossier zelf, quasi uitsluitend aan grond en afbraakwerken doet en daarbij al haar vrachtwagens, kranen en bulldozers ter plaats stelt, dewelke echter niet dienstig zijn in de landbouwsector doch uitsluitend ten dienste staan van bedoelde grond- en afbraakwerkzaamheden;

Dat zulke onderneming hoe dan ook niet kan worden toegelaten in dit agrarisch gebied en bedoelde bedrijvigheid aldus geenszins als een para-agrarische activiteit kan worden bestempeld;

Dat, het weze herhaald, in het beroepschrift nochtans uitdrukkelijk verwezen werd naar de bestemming van het gewestplan en de activiteiten van het bedrijf;

Dat derhalve het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen dd. 22 december 1994 niet met redenen omkleed (is) wanneer er een vergunning wordt verleend voor de exploitatie van bedoeld bedrijf voor een inrichting voor loonwerk in de landbouw- en grondwerken daar waar dient te worden vastgesteld dat in casu geen sprake meer is van enig loonwerk in de landbouw doch het bedrijf uitsluitend grond- en afbraakwerken verricht;

Dat enkel door de Bestendige Deputatie terecht de opslag van de afbraakmaterialen werd geweigerd;

Dat echter aldaar de motivering in de hand wordt genomen : 'Overwegende dat de opslag van afbraakmaterialen niet verenigbaar is met de bestemming van het gebied';

Dat, het weze herhaald, huidige inrichting, daarover is geen discussie, niet als een para-agrarisch bedrijf kan worden beschouwd, zodanig dat hoe dan ook de bestemming van de thans vergunde inrichting onverenigbaar is met de bestemming van het gebied";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de door verzoeker ingeroepen schending van de artikelen 30 en 52 van Vlare I niet juist is, dat

die artikelen de gegevens vermelden die een beslissing in verband met een aanvraag moet bevatten, namelijk de datum van de aanvraag, de identificatiegegevens zoals bedoeld in artikel 5, § 2, 10 en 30, van titel I van Vlarem, de adviezen van de adviesverlenende instanties en van de provinciale milieuvergunningscommissie, de motivering van de beslissing en de vergunningstermijn, dat al die gegevens voorhanden waren in het bestreden besluit; dat zij van oordeel is dat haar motivering "afdoende is geweest door alle bezwaren en alle door haar ingewonnen adviezen te evalueren"; dat, wat de ruimtelijke aspecten betreft, zij stelt dat zij zich vooral heeft gebaseerd op het advies van het bestuur ruimtelijke ordening dat op basis van artikel 21, § 2, van titel I van Vlarem advies uitbrengt over de verenigbaarheid van de inrichting met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening, dat dit advies gunstig was voor het landbouw/loonwerkbedrijf aangezien dit beschouwd wordt als een para-agrarisch bedrijf en ongunstig voor de inrichting in afbraakwerken aangezien dit niet verenigbaar was met de bestemming van agrarisch gebied, dat op basis van een grondige motivering en met verwijzing naar de door haar ingewonnen adviezen zij voldoende bezwaren van de beroeper heeft weerlegd, zodat het bestreden besluit voldoet aan de formele motiveringsplicht; dat zij daaraan nog toevoegt dat het bestuur ruimtelijke ordening van oordeel was dat het landbouw/loonwerkbedrijf verenigbaar was met de bestemming van agrarisch gebied, dat een landbouw/loonwerkbedrijf stedenbouwkundig wordt beschouwd als een para-agrarisch bedrijf, aangezien het voldoet aan de criteria van para-agrarische bedrijven vermeld in de toelichting van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en dat voor de inrichting in afbraakwerken een ongunstig advies werd gegeven

aangezien dit niet verenigbaar was met de bestemming van agrarisch gebied;

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het feit dat adviezen werden ingewonnen nog niet betekent dat de in het beroep opgeworpen argumenten werden weerlegd; dat benevens het hinderaspect, hij opnieuw uitvoerig ingaat op de bestaanbaarheid van de inrichting met de gewestplanbestemming; dat hij desbetreffend nog doet gelden wat volgt :

"Dat het advies van Ruimtelijke Ordening m.i. zeer correct gegeven is daar een landbouw- loonwerkbedrijf inderdaad dient beschouwd te worden als een para-agrarisch bedrijf en het bestuur Ruimtelijke Ordening inzake terecht een ongunstig advies heeft gegeven voor de inrichting in afbraakwerken daar zulke inrichting niet verenigbaar is met de bestemming van een agrarisch gebied;

Dat echter de Bestendige Deputatie de taak had om ter plaatse en in concreto één en ander na te kijken alvorens zij haar besluit kon (mocht) nemen, daar uit een eenvoudige vaststelling ter plaatse de Bestendige Deputatie had kunnen afleiden dat de betrokken exploitatie van de Heer MICHIELS geen uitstaans heeft met landbouw-loonwerkbedrijf doch het hier wel degelijk een bedrijf betreft waarvan de activiteiten hoofdzakelijk gelegen zijn in transport-wegen-grond- en afbraakwerken;

Dat vooreerst zulke inrichting inderdaad niet ter plekke is toegelaten zoals werd gesteld door het bestuur Ruimtelijke Ordening, en concludante, ten overvloede, verwijst naar een recent proces-verbaal van vaststelling gedaan door het ambt van gerechts-deurwaarder Walter SCHOLIER met standplaats gevestigd te 2220 Heist-op-den-Berg, Mechelsesteenweg 1/20 dd. 24 juli 1994 alwaar deze vaststelt :

'Op het perceel grond gelegen te 2221 Booischot, Koppenstraat 2 en toebehorende aan de Heer Herman MICHIELS, grondwerker, bevinden zich 20 voertuigen (vrachtwagens en kranen) - zie foto 1. Het erf van de Heer MICHIELS is verhard met zand en steenafval. In de tijdsspanne dat ik mijn vaststelling verricht rijden een aantal personenvoertuigen op en aan op het erf van de Heer MICHIELS. Deze voertuigen veroorzaken telkens een grote stofwolk. Op minder dan 50 meter van de eigendom van verzoeker liggen hoge zandhopen. De baangracht langs de Koppenstraat is ter hoogte van de eigendom van de Heer MICHIELS gedicht - zie foto 2. Langs de

linkerzijkant van het bedrijfsgebouw van de Heer MICHIELS liggen zandhopen en afbraakmaterialen (hout en steengruis-foto 3 en 4).

Langs de rechterzijde liggen metalen betonnetten en treinbilzen. Al deze vaststellingen werden gedaan vanop de openbare weg en vanop de weide toebehorende aan de ouders van tweede verzoekster'.

Dat verzoekende partij deze foto's samen met het proces-verbaal van vaststelling bijbrengt ten einde des te meer aan te tonen dat bedoelde inrichting op geen enkele manier kon gekwalificeerd worden als een landbouw-loonwerkbedrijf;

Dat een landbouw-loonwerkbedrijf in essentie hierin bestaat dat deze landbouwwerktuigen ter beschikking stellen van de omliggende boeren en landbouwbedrijven;

Dat aldus het besluit van de Bestendige Deputatie op geen enkele manier voldoet aan de wet van 29 juni 1991 op de motiveringsverplichting daar zij onvoldoende en onjuiste feitelijke en juridische overweging heeft gemeld die aan haar beslissing ten grondslag liggen;

Aangezien in tweede instantie inderdaad door verzoekende partij werd voorgehouden dat een vergunning werd verleend voor een inrichting voor loonwerken, landbouw en grondwerken daar waar het in feite een bedrijf van grond- en afbraakwerken betreft dat bijgevolg niet thuishoort in agrarisch gebied;

Dat de Bestendige Deputatie daarop in haar memorie van antwoord antwoordt dat bij de behandeling van het beroep de Bestendige Deputatie het advies heeft ingewonnen van het bestuur Ruimtelijke Ordening en dat dit bestuur van oordeel was dat het landbouw/loonwerkbedrijf verenigbaar was met de bestemming agrarisch gebied daar het kan worden beschouwd als een para-agrarisch bedrijf en de Bestendige Deputatie anderzijds de vergunning heeft geweigerd voor de inrichting en afbraakwerken;

Dat de Bestendige Deputatie met betrekking tot de argumentatie van verzoekende partij alsdat het bedrijf geen uitstaans heeft met landbouw-loonwerkbedrijf, enkel antwoordt dat het toezicht op het naleven van de opgelegde voorwaarden behoort aan de controlerende instanties;

Dat de verwerende partij in deze één en ander door mekaar haalt;

Dat in de eerste plaats er hoe dan ook geen vergunning had mogen verleend worden aan kwestieuze inrichting om reden dat het hier niet gaat over een landbouw en loonwerkbedrijf doch wel degelijk over een bedrijf dat haar activiteiten hoofdzakelijk, om niet te zeggen uitsluitend, situeert op het vlak van wegen-grond-transport- en afbraakwerken;

Dat gegeven deze omstandigheden moeilijk kan worden aanvaard dat indien zulke activiteiten a priori

worden gekwalificeerd als landbouw-loonwerk-activiteiten, men zich eenvoudigweg aan deze vooropgestelde voorwaarden zal dienen te houden;

Dat inzake dan ook dient te worden geconcludeerd tot de vaststelling dat het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen dd. 22 december 1994 niet met redenen, alleszins met onjuiste motieven, is omkleed wanneer er een vergunning wordt verleend voor de exploitatie van bedoeld bedrijf voor een inrichting voor loonwerk in de landbouw, daar waar dient te worden vastgesteld dat in casu er geen sprake meer is van enig loonwerk in de landbouw doch het bedrijf uitsluitend grond- en afbraakwerken verricht";

2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat het bestreden besluit aan alle voorwaarden inzake de formele motiveringsplicht voldoet en dat uit het advies van het bestuur ruimtelijke ordening duidelijk blijkt dat de inrichting verenigbaar is met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening, dat dit bestuur er van uitgaat dat de inrichting als een para-agrarisch bedrijf moet worden beschouwd, zodat het overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 in een agrarisch gebied thuishoort, dat overigens de inrichting van afbraakwerken op die grond werd geweigerd, zodat op dit vlak tegemoetgekomen werd aan de bezwaren van verzoeker;

2.5.1. Overwegende dat met het bestreden besluit aan de tussenkomende partij de milieuvergunning wordt verleend om een inrichting voor loonwerk in de landbouw en grondwerken te exploiteren, terwijl de vergunning wordt geweigerd voor de opslag van afbraakmateriaal; dat in het bestreden besluit daartoe volgende motivering wordt gegeven :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : agrarisch gebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting voor afbraakwerken, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; dat de overige onderdelen

van de milieuvergunningsaanvraag wel verenigbaar zijn met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

2.5.2. Overwegende dat wordt vastgesteld dat het advies van het bestuur ruimtelijke ordening waarop de verwerende partij stelt zich vooral te hebben gebaseerd, enkel gunstig was voor een loonwerkbedrijf, zijnde "een bedrijf dat zijn landbouwmachinepark ten dienste stelt voor de landbouw" en dat het ongunstig was voor wat de onderdelen betreft die geen uitstaans hebben met het landbouwloonwerkbedrijf; dat in dat advies onder meer wordt gewezen op de "massale hoeveelheid grond die meters hoog wordt aangevoerd samen met bouw- en sloopafval en gemalen asfalt" en wordt gesteld dat dergelijke inrichting niet thuishoort in agrarisch gebied; dat, wat het planologisch aspect betreft, ook het bestuur milieuvergunningen in zijn advies van 7 oktober 1994 stelt dat het bedrijf geen para-agrarisch bedrijf is maar een "niet kleinschalig aannemersbedrijf" en dat "in den beginne (...) het bedrijf (fungeerde) als loonwerkbedrijf" en dat "gaandeweg (...) de aktiviteit van grond- en afbraakwerken toe(nam), zodat op de dag van vandaag de loonwerkaktiviteiten ongeveer verdwenen zijn"; dat ook verzoeker in zijn beroepschrift omstandig motiveerde dat het bedrijf in hoofdzaak een bedrijf in grond- en afbraakwerken uitmaakt dat niet thuishoort in een agrarisch gebied; dat, ofschoon uit die adviezen alsook uit het beroepschrift van verzoeker kan worden afgeleid dat ook de grondwerken deel uitmaken van aannemingsactiviteiten en dat het grootste gedeelte van de gevraagde onderdelen, zoals onder meer het stallen van vrachtwagens en kranen, de werkplaats voor nazicht, herstel en onderhoud van motorvoertuigen, opslag van diverse producten en exploitatie van stookolie- en dieseltanks alsook van brandstofpompen, dienstig zijn voor aannemingsactiviteiten, zij deze vergunt en dat zij zonder enige verantwoording of precisering zich ertoe

bepaalt te stellen dat deze activiteiten wel verenigbaar zijn met de vigerende ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; dat zij aldus nalaat uiteen te zetten waarom naar haar oordeel de vergunde activiteiten wel als para-agrarische activiteiten te beschouwen zijn, terwijl in het beroepschrift van verzoeker en in voornoemde adviezen het tegendeel wordt aangevoerd; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 december 1994 waarbij het beroep van Leonard SMETS tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 26 juli 1994 houdende toekenning van de vergunning aan Herman MICHIELS tot het exploiteren te 2221 Heist-op-den-Berg (Booischoot), Koppenstraat 2, van een bedrijf voor grond- en afbraakwerken, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig april tweeduizend en
een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.